

Direnişçi İşçinin Sesi

Ege Bölgesi Direnişçi İşçi Bülteni

Ocak 2012

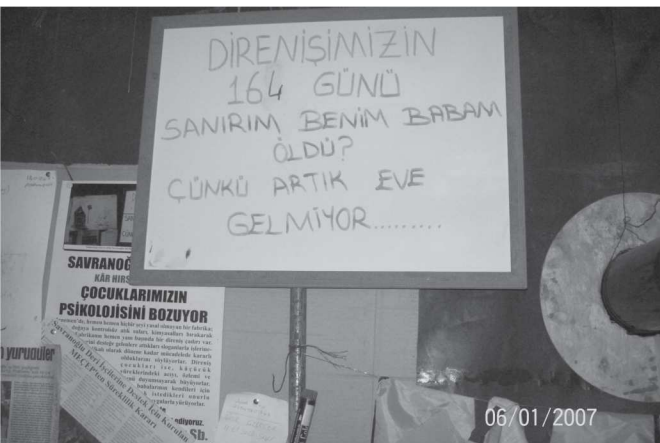
HUGO BOSS, BILLUR TUZ SAVRANOĞLU İŞÇİSİ YALNIZ DEĞİLDİR

İşçi direnişlerinin adeta kalesi haline gelen İzmir'den, İzmir'in direniş yapan onurlu işçilerinden Türkiye işçi sınıfına bin selam!...

Direnişin en uzun süredir devam ettiği Menemen'de bulunan Savranoğlu Deri işçilerinin direnişinden başlayalım yazımıza. Direnişlerinin 164. gününe gelen Savranoğlu işçileri uzun süren mücadelelerinde duraksamanın, yılgınlığın, vazgeçmenin olmadığını, mücadelenin sonuna kadar süreceğinin birer canlı simgesi. Adeta İzmir'de direnişinin simgesi haline gelmiş durumdadır. Deri-İş İzmir Şube Başkanı Makum Alagöz'ün aktardığına göre direnişe katılan işçi sayısında azalma değil aksine bir artış söz konusu. Daha önce herhangi bir kitle eylemine katılmamış, düzen partilerinden başka partiyle tanışmamış olan işçi kardeşlerimiz direnişin bu gününde, direniş çadırında devrimci mücadeleyi, sınıf savaşımı tartışır duruma gelmişler. Verdikleri kavga sadece ekmek kavgası olmaktan çoktan çıkmış durumda. Mücadelenin salt ekonomik olmadığını, sınıfın topyekun mücadele vermesi gerektiğinin farkındalar. Farkında olmakla kalmamışlar, ellerindeki inanılmaz derecede küçük olan bütçeleriyle kendilerine bile zor yeten yemeklerini artık direnişteki Billur Tuz işçileriyle paylaşıyorlar. Direniş çadırında pişen yemeklerinin yarısını kilometrelerce uzaktaki işçilere götürüyorlar her gün. Biliyorlar ki her direniş bir mevzi, her kazanım ortak kazanım. O yüzden hayatlarında ilk defa gördükleri karakol da, yaşadıkları aile dramları da, açıktan teklif edilen paralar da, fiziki müdahaleler de Savranoğlu'nun işçilerine kâr etmiyor. İki elleriyle yakalamışlar yakasını Savranoğlu'nun. Bu mücadele kazanılacak diyorlar başka da bir şey demiyorlar.

Kazanacağız başka yolu yok diyen sadece Savranoğlu

işçileri mi? Elbette ki hayır. Şehrin güney yakasından bir başka ses yükseliyor. Direnişlerinin 108. gününde olan Hugo Boss işçileri, mücadeleyi bırakmalarının karşılığında açıktan para teklif edilmesine rağmen hala dimdik ayakta. Ve direnişi sonuna kadar götürmeye kararlılar. Önceki ziyaretimizde 160 olan işten atılmış işçi sayısı bu ziyaretimizde 200'ü geçmiş durumda. Hugo Boss'un pervasızlığı sınır tanımıyor. Direnişteki işçileri aralıksız olarak kameraya alan fabrika yönetimi, internetin sosyal paylaşım ağlarından biri olan Facebook'tan açıkça küfürler ve tehditler yağdırmakta. Hugo Boss'un direnişçi işçileri, direniş alanlarını yayma kararı almış durumda. Ege Serbest Bölge'nin girişinde direnişlerini gerçekleştiren işçiler yakın bir zamanda Gazemir merkezinde bulunan fabrika satış mağazasının önüne de bir direniş mevzisi kuracaklar. Teksif Sendikası Temsilcisi Faruk Aksoy ile yaptığımız görüşme sonunda öğrendik ki direniş şimdiden uluslararası bir hal almış durumda. Almanya'daki sendikacılarla kurdukları ilişkiler sayesinde Alman medyasının ilgisini bu Alman firmasına çekmeyi başarmışlar. Çok yakında Alman Konsolosluğu'nun önünde yapılacak bir eylem planlamaktalar. Hugo Boss işçileri aynı Savranoğlu işçileri gibi küçük dünyalarına hapsedememişler kendilerini. Direnişi uluslararası boyuta taşımışlar.

Bu arada şehirdeki direnişlerin ortaklaşması gerektiği yönündeki önerimiz hemen karşılığını buluyor.

Billur Tuz işçilerinin örgütlü olduğu Tek-Gıda-İş Sendikası genel başkan danışmanı olan Gürsel Köse, Savranoğlu, Hugo Boss ve Billur Tuz işçilerinin mücadelelerinin ortak bir noktası olduğunu, bütün işçilerin sendikalaştıkları için işten atıldığını, bu yüzden ortak bir eylem hattı çizmek gerektiğini, bu hattın kurgulanması için Türk-İş bünyesinde bulunan Sendikal Güçbirliğini de aşan KESK'in ve DİSK'in de yer aldığı sendikalararası bir güçbirliği kurmak gerektiğini ve hatta emek mücadelesinin olmazsa olmazı olan siyasal güçlerin de bu sürece katkı koyması gerektiğini belirtti. Bunun yanı sıra yakın bir zamanda ortaklaşa olarak düzenlenecek büyük bir

dayanışma etkinliğini planlamaya çalıştıklarını aktardı.

Billur Tuz işçilerini ziyaretimiz sırasında tanıştığımız ve bizimle kısa bir görüşmeyi kabul eden Seyhan Diker'in aktardıkları sermayenin sadece kâr odaklı baktığının kanıtını sunuyordu. Hesap bile edemeyeceğimiz kadar yüklü bir sermaye birikimi olan Mehmet Mermer'in sahibi olduğu Mermerler Holding'e ait olan Billur Tuz A.Ş. yakın bir zamanda fabrikanın yanında bulunan Klimasan'ı almış. Peki bunu niye anlatıyoruz? Çünkü bu firmaya 22 yıl bilfiil emek vermiş, emekli olmuş, geçim derdinden dolayı emekli olduktan sonra da Billur Tuz'un taşeronu olan Dinç firmasında çalışmaya devam ediyormuş. Billur Tuz işçisi iken yaptığı işin aynısını yaptığı halde, taşeron mantığından dolayı ikramiyesinden, erzaklarından, sosyal güvencesinden olan Seyhan Diker, 22 yıldır sendikalyken taşeron Dinç Firmasında sadece sendikaya üye oldu diye hemen kapının önüne konulmuş durumda. Suç işten atan Dinç firmasının suçlu, Billur Tuz'un ne suçu var demeyin. Taşeron olan üç firmanın Erka, Esprit ve Dinç'in yöneticileri aynı zamanda Billur Tuz'un yöneticileri. 22 yıl artı 19 ay emek verdiği bir işyeri, bir an bile düşünmeden kapıyı gösterebiliyor. Sermayenin gözleri, yaşayan, nefes alan, seven, üzülen vs. insanları görmez. Onun gördüğü tek şey hesap cetvelleridir. Para kazandırıyorlarsanız, servetlerine servet katıyorsanız varsınız. Ne zaman ki aldığım ücret insanca yaşamama yetmiyor dersiniz, artık onun gözünde yoksunuz.

Devrimci İşçi Partisi militanları olarak bundan önce olduğu gibi bugün de mücadele eden, direnen işçilerin yanında olduğumuzu göstermek için pullama faaliyetlerimize, yani birilerinin deyişiyle "çevreyi kirletmeye" devam ediyoruz. Direnişlerin kazanımla sonuçlanması için kitlesel bir desteğe ihtiyaç olduğunun farkındayız. Onun için var gücümüzle çabalyoruz. Dün Savranoğlu ve Hugo Boss'la başladık. Bugün Billur Tuz işçilerini de dahil ettik. "Sendika Hakkı Engellenemez. Savranoğlu, Hugo Boss, Billur Tuz İşçileri Direniyor. KAZANACAK!"

İzmir'de işçilerin mücadelesi “billur”laşıyor!

İzmir Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren Billur Tuz fabrikası işçileri, yeni yılı işsiz kalarak karşıladı. Bin yılların geleneği olan yeni yılın umutlarla karşılanması şansından mahrum olan işçiler, 1 Aralık 2011 günü işten atılacaklarını yazılı bir açıklamayla öğrendiler. İşveren ihbar tazminatını hesaba katarak bir ay öncesinden işten atılacaklarını bildirmişti işçilere. İlk bakışta yasal olarak sorunsuz gibi gözükken işten atma olayının ayrıntılarını, direnişçi işçileri ziyaretimizde öğrendik. Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkan Danışmanı olan Gürsel Köse ile yaptığımız görüşme sonunda, sendikamızın bir yıldan beri yetki hakkı için bir çalışması olduğunu, fabrikada yeterli sayıda işçiyi sendikalarına

kazandıklarını, bunu durdurmak isteyen işverenin Esprit, Erka ve Dinç ismiyle üç ayrı taşeron şirket kurduğunu, kurulan bu şirketlerin paravan olduğunu, fabrika genel müdürü başta olmak üzere yönetim kurulu üyelerinin aynı zamanda Dinç isimli şirketine yöneticileri olduğunu belgelediklerini öğrendik. Ayrıca, sendikamızın yetki almasını engellemek için "beyaz yakalı işçi" sayısı da bilinçli olarak çoğaltılmış. Bu işçilerin, yönetim mekanizmalarında çalışan işçiler olduğundan dolayı örgütlenmenin imkansız olduğu sendika temsilcisi tarafından beyan edildi.

Bu durum, fabrika yönetiminin ilk haksız uygulaması değil elbette. İşveren geçtiğimiz Ekim ayında işçilerin 15 günlük ücretsiz izne çıkarıldığını bildirmişti. Bu duruma itiraz eden sendika ve işçiler, Çiğli postanesinden fabrikaya ve çalışma müdürlüğüne şikayet dilekçeleri postalamışlar, bunun üzerine gasp edilmeye çalışılan haklarını almışlardı.

Aralık ayında işten atılacak işçi sayısı 54 iken zaman içinde 7

işçinin çalışmaya devam etmesi yönünde bir kararı olmuş fabrikanın. Sendika temsilcisinin bildirdiğine göre işsiz kalan işçi sayısı 47. İşten atılan işçi arkadaşlarımızın tamamı Esprit, Erka ve Dinç isimli paravan şirketlerin işçileri. İşten çıkarılma gerekçesi ise, bu üç şirketin Billur Tuz fabrikasıyla olan iş akitlerinin sona ermiş olması. Bir fabrika kendi işçisini kurduğu paravan şirketin işçisi haline getirmiş. Paravan şirketle iş aktini feshetmiş. Olan 22 yıldır çalışan işçinin emeğine ve birikmiş hakkına oluyor. Üstelik tek bir yıl dahi ikramiye alamayan işçiye oluyor. İşveren kurmuş bir düzen; al gülüm ver gülüm...

Billur Tuz fabrikası işçilerinin direnişinin başka bir anlamı da, bu direnişin 30 bin işçinin çalıştığı, sadece 3 bin işçinin örgütlü olduğu devasa bir işçi havzasında sürüyor olması. Aynı sınıf kardeşleri olan Hugo Boss ve Savranoğlu işçilerinin verdiği mücadelede olduğu gibi yaktıkları ateş, tüm havzada büyük bir yangına, sınıf mücadelesine dönüşebilir. Tüm havzanın patronlarını en çok korkutan da bu.

Billur Tuz'da direnişin patlak vermesiyle Devrimci İşçi Partisi militanları olarak hemen kolları sıvadık. Artık, şehrin sokaklarında yeni bir pullama daha boy gösteriyor. "Sendika Hakkı Engellenemez. Organize Sanayi Billur Tuz İşçileri Direniyor! Kazanacak!"

Billur Tuz işçisi engelleri tuzla buz edecek!

İzmir, Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde, sendikalı oldukları için işten çıkarılan Billur Tuz fabrikası ve taşeron şirket işçileri, fabrika önünde beş gündür direniyorlar. 07 Ocak Cumartesi günü sağanak yağış altında işçilere destek eylemi vardı. Sendikal Güç Birliği Platformu içindeki sendikalardan Tezkoop İş, Tümtis, Deri-İş İzmir şubelerinin kitlesel olarak ve KESK'e bağlı Büro Emekçileri Sendikasının temsili düzeyde destek verdiği eylemde, direnişleri 150 günü aşan Savranoğlu Deri işçileri de sınıf kardeşlerinin yanındaydı.

Organize Sanayi Sitesi'nde, soğuk ve yağışa rağmen heyecanını kaybetmeyen işçilerin "Asla yalnız yürümeyeceksin", "İşçiye kalkan eller kırılır", "Yaşasın sınıf dayanışması", "Billur Tuz'a sendika girecek, başka yolu yok", "Adalet yoksa işgal edeceğiz" sloganları yankılandı.

İşçilerin eyleminden ürken "tuzu kuru" patronların, aynı gün fabrikayı kapatıp kaçtıklarını eklemek gerekir.

Türk- İş Bölge Temsilcisi Mustafa Kundakçı ise kürsüden işçilere seslenerek; mücadelelerinin Savranoğlu işçilerinininki gibi kutsal olduğunu ve birlik olduğunda zaferin geleceğine inandığını belirtti.

Daha sonra işçilerden Ulviye Borazan, Mehtap Tekin

ve Mustafa Erdem direniş çadırında Gerçek Gazetesi'ne çalışma koşullarını anlattılar:

"Çalışma ve ücret koşulları patronların kesinlikle umurunda değil. Fazla çalışma zorunlu hale getirildi. Her yerde kameralar var. Mesai saatlerinde tuvalete gitmek, arkadaşınla konuşmak yasak. Sağlık koşullarına ve iş güvenliği kurallarına uyulmuyor. Banttan geçen tuzların içindeki yabancı maddeleri ayıklamak zorundayız ve bu iş sırasında yoğun bir

toz kalkıyor. Bundan korunabilecek maskemiz bile yok. Yazın fabrikada cehennem sıcaklığında çalıştığımız halde buzdolabı olmadığından içecek bir bardak soğuk su bulamıyoruz.

Kısa bir süre önce bir kadın arkadaşımız iş kazası geçirdi ve kolu koptu. İşveren ilgilenmediği gibi, arkadaşımız hastane hastane o vaziyette dolaşmak zorunda kaldı. Tazminatını bile alamadı ve davası hala sürüyor. Hatta patron bize kazaya dair yalancı şahitlik yaptırmak istedi. Bu insanlık dışı koşullarda asgari ücretin altında günde sadece yarım saat molayla çalıştığımız halde bir de sendikalaşmak istediğimiz için kapının önüne konulduk. Yerimize işçiler alındı. İçeride kalan ve bize destek olmaya çalışan kadrolu arkadaşlarımız da kovulmakla tehdit ediliyor."

İzmir, Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Billur Tuz fabrikasından sendikalı oldukları için işten çıkarılan taşeron işçileri, yedi ay önce ağır çalışma koşullarına karşı Tek Gıda İş sendikasında örgütlenmeye başlamış, bunun üzerine işveren, tuz yıkama, paketleme ve ambalaj bölümünde çalışan altısı kadın 47 işçiyi 2 Ocak 2011'de işten çıkarmıştı.

SAVRANOĞLU İŞÇİSİNE KALKAN ELLER KIRILIR

Menemen Savranoğlu Deri Fabrikası önünde sendikacı oldukları için işten çıkarılan işçilerin kurduğu direniş çadırı, halihazırda fabrikada çalışmakta olan işçiler tarafından saldırıya uğradı.

5 Ocak Perşembe günü akşam saatlerinde gerçekleşen saldırı esnasında direniş çadırında bulunan Aydın Gençarşlan'dan aldığımız bilgiye göre olay şöyle gerçekleşmiş. Her gün yaptıkları gibi, fabrika mesaisini tamamlayıp, çalışan işçiler servislerle fabrikadan ayrıldıktan sonra, direnişteki işçiler çadırda nöbetçi bırakarak ertesi gün direnişlerine devam etmek üzere evlerinin yolunu tutmuş. Çadırda dördü işçi biri ziyaretçi olmak üzere beş kişi kalmış. Çadırın boşalmasının ardından fabrikadan çıkan 7 - 8 kişilik bir grup doğrudan direniş çadırına yönelerek, küfürlerle ve ellerinde bıçak olmak suretiyle çadırdaki işçilere saldırmış. Saldırının ilk şaşkınlığı atlatan işçiler bir süre sonra saldıran grubu derdest edip fabrika bahçesinden içeriye göndermişler.

Bu arada olayın güvenlikle ilgili bir durumu olduğundan dolayı ilk

akıllarına gelen emniyet güçlerini aramak olmuş. Direniş çadırına gelen emniyet kuvvetleri saldırganları kovuşturacağı yerde saldırıya uğrayan iki işçiyi apar topar gözaltına almış. Bu sırada gözaltında olan Aydın kardeşimiz olayın devamını polis telsizlerinden izleyebilmiş. Karakola girdiklerinde telsizlerden "savranoğlu olay var" anonsu yankılanıyormuş. Olayın devamını aktaran diğer işçi arkadaşların ifadelerine göre ikinci saldırı polisler olay mahallindeyken 3 - 4 araçla

fabrika önüne gelen diğer işçiler tarafından gerçekleştirilmiş. Polisin saldıran işçiler yerine saldırıya uğrayan işçilere biber gazı sıkması ise işin en çarpıcı yönlerinden biri. Bu sermaye polisinin ne ilk ne de son icraati. Nerede bir işçi mücadelesi, Kürtlerin bir hak arayışı, bir öğrenci eylemi vukuu bulsa "güvenliğimizin teminatı olan kuvvetler" bizi döverek koruyorlar.

Yaşanan bu olay gösteriyor ki Savranoğlu köşeye sıkışmış durumda. Gerek kamuoyu baskısı gerek hukuksuz uygulamaları neticesinde zor durumda kalan patron artık çareyi işçilere saldırmakta, saldırmakta aramakta. Bu olay işçileri sindirmek bir yana öfkelerini ve mücadele azimlerini bilemiş durumda. Her akşam fabrikadan ayrılan işçi servislerini uğurlarken mücadelelerinde ısrarcı olacakları bildiren işçiler saldırının ertesi günü servisi uğurlarken, "işçiye kalkan eller kırılır", "baskılar bizi yıldıramaz" sloganlarını daha gür haykırdılar. Eylem sırasında DİP militanının uyarladığı şu sloganla bitirelim yazımızı: "İşçilerin birliği Savranoğlu'nu yenecek!"

Savranoğlu Direnişininin 110. gününde

Menemen'deki Savranoğlu Deri Fabrikası önünde 110 gündür onurlu ve kararlı bir mücadele veren işçilere Devrimci İşçi Partisi de omuz veriyor.

Devrimci İşçi Partisi İzmir İl Temsilciliği olarak, 18 Kasım 2011 – Cuma günü fabrika önünde direnişte olan işçilerin direniş çadırına destek ziyaretinde bulunduk.

İşten atıldıkları fabrikanın hemen yanına kurdukları direniş çadırı işçilerin ne kadar kararlı olduğunun bir belgesi niteliğinde. Direniş çadırında koltuk takımından sobaya, buzdolabından televizyona, bir evde neye ihtiyaç duyuyorsak ona, hepsi var. İşçiler mücadelelerinin birkaç günlük olmadığını gayet farkındalar. Zaten görüştüğümüz direnişçi işçilerden Aydın Gençarşlan da bu durumu oldukça uygun bir dille özetliyor. Gençarşlan, "110 gündür direniyoruz. Bugün, direnişimizin 110. gününde dahi ilk günkü heyecanımızı koruyoruz. Derdiğimiz şu an sadece bu fabrikadaki mücadele değil. Bizden sonrakilere de bir örnek olacak. Bu mücadelenin moral motivasyon sonucunda yok olma şansı yok." diyor.

Bir diğer direnişçi işçi Hüseyin Denizkan da söze katılıyor. Denizkan, "Mücadelemiz bitecek olsaydı, patron bizi İstanbul'a sürgüne gönderdiğinde biterdi. O zaman bitmediyse bitme şansı kalmamıştır." diyor.

Gençarşlan, işsiz kalmalarından dolayı maddi zorluklar yaşadıklarını, direnişte olan işçilerin aileleriyle birlikte zor günler geçirdiğini, direnişe mani olacak tek noktanın maddi imkansızlıklar olduğunu belirtiyor.

Biz, bu direnişin zaferle sonuçlanması için imkanlarımız oranında destek olacağımızı belirttik.

Yine direniş çadırındaki işçilere, Mersin Limanı'nda MIP adındaki işyerinde çalışırken işten atılan Liman İşçilerine yardım amacıyla bastırdığımız kartpostalları dağıttık. Bu kartpostallar yoluyla Savranoğlu işçilerinin,

direnişlerinden Mersin'deki direnişe selam göndermelerine vesile olduğumuz için ayrıca mutlu olduk.

Savranoğlu işçisi, Savranoğlu patronunu dize getirecek. En küçük bir kuşumuz yok.

Fakat, sınıf mücadelesi yürüten bizlere bu direnişi zafere ulaştırmak konusunda görev ve sorumluluklar düşüyor. Herşeyden önce maddi katkı amacıyla düzenleyecekleri konsere

kitlesel bir katılım göstererek, eylem ve etkinliklerine omuz vererek, mali yardım kampanyaları düzenleyerek, evleri gibi benimsedikleri çadırlarını evimiz gibi benimseyerek bu mücadelenin bir parçası olmalıyız.

Savranoğlu Deri İşçileri Kazanacak!
Zafer Direnen İşçilerin olacak!

Savranoğlu işçilerine destek çığ gibi büyüyor

Menemen Savranoğlu Deri Fabrikası işçilerine destek için örgütlenen ve direnişlerinin 111. gününe gelen eylem 19 Kasım Cumartesi akşamı Menemen'de gerçekleştirildi.

Deri-İş İzmir Şubesi'nin öncülüğünde örgütlenen eylem Türk-İş, DİSK ve KESK'e bağlı sendikalar ile Devrimci İşçi Partisi'nin de aralarında bulunduğu partilerden destek geldi.

Saat 17:00'de Menemen istasyonunda buluşan Savranoğlu işçileri ve desteğe gelenler yaklaşık 3 km olan yolu yürüdüler. Yürüyüş sırasında sık sık Menemen halkını Savranoğlu işçileriyle dayanışmaya çağırın sloganlar atıldı. "Menemen uyuma, işçine sahip çık" "Savranoğlu işçisi yalnız değildir" sloganlarının sıklıkla atıldığı yaklaşık 2000 kişiden oluşan yürüyüş kolu Savranoğlu deri fabrikasının önüne gelerek bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasını okuyan Deri-İş İzmir Şube Başkanı Makum Alagöz, Savranoğlu

işçilerinin örgütlenme sürecini ve 11 gündür devam eden direnişlerini aktardıktan sonra mücadelelerinin kazanıma ulaşmadan bitmeyeceğini söyledi.

Yapılan açıklamada bu eylemin barışçıl bir eylem olduğu, gasp edilen haklarının teslim edilmemesi durumunda patronla anlayacağı dilden konuşulacağı patrona bildirildi.

Zafer direnen emekçinin olacak!

Savranoğlu ve Hugo Boss Direnişleri Sürüyor

İzmir'in iki ucunda verilmekte olan iki mücadele, Savranoğlu ve Hugo Boss işçilerinin mücadeleleri, zaferle sonuçlanmaları durumunda İzmir işçi sınıfının ruh halini etkileyebilecek nitelikte. Çünkü başta Hugo Boss olmak üzere her ikisi de şehrin önemli işçi merkezlerinde sürüyor.

Kararlıklarını ve hep birlikte mücadelelerine nasıl sahip çıktıklarını göstermek için direniş çadırını bir an bile boş bırakmayan Savranoğlu işçileri, 21 Aralık eylemine tam kadro katıldılar. Alanın en diri bileşenlerinden biri olan işçiler, DİP kortejinin önünden geçerken, direniş çadırına yaptığımız ziyaretlerden tanıdığımız yüzlerin esirgemedikleri tebessüm, aynı içtenlikle karşılık buldu.

Patronu dize getirmeye kararlı işçi arkadaşlarımızı, mücadele yoldaşlarımızı bir an bile yalnız bırakmayacağımızı, verdikleri ekmek mücadelesinin mücadelemizin kopmaz bir parçası olduğunu belirterek rotamızı şehrin diğer bir ucunda bulunan Hugo Boss işçilerinin direnişine çevirelim.

Bir başka sendikalaşma faciası

Deri-İş sendikasına üye oldukları için işten atılan Savranoğlu işçileri gibi Hugo Boss işçileri de, Teksif sendikasına üye oldukları için kapının önüne koyulmuş durumda. Savranoğlu direnişinden farklı olarak Hugo Boss işçileri, fabrikalarının Serbest Bölge'de olmasının yarattığı dezavantajdan ve şehir içi sayılabilecek bir noktada bulunmalarından dolayı, bir direniş çadırı kuramamış durumdadır. Ancak bu durum direnişçi işçilerin morallerini bozmak şöyle dursun, kararlılıklarını bilemiş durumda.

Hugo Boss işçilerini ziyaret ettiğimizde, işçiler sendikaya üye olduğu için 27 işçinin işten atıldığını, 160 işçinin ise sendikaya üye bile olmadan atıldığını ve bu rakamın sürekli arttığını söylediler. İş-Kur'un tekstil sektöründe hiç deneyimi olmayan işçilerin

bu alanda çalıştırılmaları durumunda patrona prim ödemelerinde kolaylık sağlamasından dolayı Hugo Boss, deneyimli işçileri işten atarken, yerlerine hiç deneyimi olmayan işçileri alıyor. Bu da fabrikanın işçi çıkarmakta elini neden bu denli bonkör tuttuğunu açıklıyor.

Her iki direnişte de mücadele eden işçiler, Türk-İş'e bağlı sendikaların üyesi. Aralarında Savranoğlu işçisinin örgütlü olduğu Deri-İş'in de bulunduğu Türk-İş'in on muhalif sendikasıyla oluşan Sendikal Güçbirliği'nin, bu direnişlerle dayanışma çabası azımsanmayacak derecede. Ama Türk-İş'in başına çöreklenen sendika bürokrasisini aşağı etmenin esas yolunu, her iki fabrikanın işçileri bir kez daha gösteriyor.

Direniş çadırlarında, mücadele meydanlarında...

DİP İzmir İl Temsilciliği, ulaşabildiği ölçüde şehrin sokaklarına işçi sınıfı ve ezilenlerin çıkarları doğrultusunda çeşitli talepleri ve sloganları, bir dizi

pullama çalışmasıyla taşıyor. Kolluk kuvvetlerinin engellenmeye çalışıldığı bu faaliyeti zaman zaman da maddi cezalandırma yöntemiyle durdurmaya çalışıyorlar. Son aldığımız bilgiye göre il temsilcisi yoldaşımızın teslim alması beklenen bir ceza makbuzu var. Tabii ki cezayı kabul etmediğimizden tebligatı da almayacağız bile. Bu durumun bu satırlara yansımalarının sebebi de "ceza" değil elbette. Hugo Boss fabrikasının avukatı, işini gücünü bırakmış, kolluk kuvvetlerini aramış ve bizi şikayet etmiş. Biz de yazımızı şikayet ettiği ve "ceza" aldığımız pulda yazan sözler ile sonlandıralım: "Sendika hakkı engellenemez. Ege Serbest Bölge Hugo Boss işçileri direniyor. Kazanacak!" ve unutmadan "Sendika hakkı engellenemez! Menemen Savranoğlu işçileri direniyor. KAZANACAK

DİP Diyor ki! Birleşe Birleşe, Direne Direne Kazanacağız!

Uyanık Olalım!

Patronlar, birliğimizi bozmak ve direnişimizi kırmak için her yolu deneyecektir. Bunun için ağızdan baskı yaptıkları ve yapacakları gibi çeşitli akıl çeldirici tekliflerle bizleri yolumuzdan çevirmeye çalışacaklardır.

Birlik Olalım!

Varolan direnişçi işçilerle dayanışmamızı artırmalıyız. Aynı zamanda direnişlerimizin kazanımla sonuçlanması için gerekli kamuoyu desteğini sağlayabilmek için çeşitli etkinlikler örmeliyiz.

Meşruiyetimize Güvenelim!

Yaptığımız etkinliklerin yasal mevzuata uymadığı gerekçesiyle engellenme çabalarına karşı başımız dik duralım. Söz konusu yasal mevzuatsa, o mevzuatın gerekliliklerini ilk adımda bozan bizler değiliz. Aksine patronlar yasaların bizlere tanıdığı hakkı kullandığımız için bizleri kapı dışarı etmekle hukuksuzluk yapmışlardır. Bizlerin eylemleri yasalarla sınırlanamaz. Meşru hakkımızı kullandığımızı bilelim.

Sendikalarımıza Sahip Çıkalım!

Bizlerin haklarımızın savusu için temsilcimiz olan sendikacıların güvenimizin zedelenmesine izin vermeyelim. Ama olur da sendikacı arkadaşların haklarımızı savunmaktan imtina etmeleri durumunda bile sendikaya küsmeyelim. Sendika kurumu biz işçiler için olmazsa olmaz mücadele mevzileridir.

Diri Olalım!

Her eylem günü bir araya gelip değerlendirme toplantıları yapalım. Sendikacıların iyi niyetinden şüphe etmemekle birlikte unutmayalım ki kolektif akıl her zaman daha üstündür. Direniş komitesi örgütleyerek olası sorunların çözümü için bir yönetici organ seçelim.

Destek Olalım!

En önemlisi direnişimiz kazansa da kaybetse de (hiç istemediğimiz bir durum) gelecekteki tüm hak mücadelelerine karşı duyarlı olalım.

Unutmayalım.

Direnişler, yalnızlaşırsa kaybederler.

Sermaye hükümranlığını yenecek olan işçilerin birliğidir.

SENDİKA HAKKI ENGELLENEMEZ!...

MENEMEN

**SAVRANOĞLU İŞÇİLERİ
DİRENİYOR
KAZANACAK!**

SENDİKA HAKKI ENGELLENEMEZ!...

EGE SERBEST BÖLGE

**HUGO BOSS İŞÇİLERİ
DİRENİYOR
KAZANACAK!**

SENDİKA HAKKI ENGELLENEMEZ!...

ATATÜRK ORGANİZE SANAYİ

**BİLLUR-TUZ İŞÇİLERİ
DİRENİYOR
KAZANACAK!**

**PANEL SÜREKLİ SAVAŞA KARŞI
SÜREKLİ DEVRİM**

Panelist:
Burak GÜREL
Devrimci Marksizm
Dergisi Yazarı

21 Ocak 2012 - Cumartesi / Saat: 19.00

Devrimci İşçi Partisi İzmir İl Binası
1372 Sokak Sigortacı İşhanı Kat: 2 Çankaya / İzmir
(Eski İtfaiye Durakları ile Boşaltılmış Çocuk Hast. arasında kalan sokak)
İRTİBAT TEL: 0507 702 30 89